

Szirmai Panni

BIOBOSSZÚ

2019-04-03 | NOVELLA

Tájépítész vagyok, kerteket tervezek. Növényeket rendezek el egy térben emberek kedvére. Ilyen képtelen igénye is csak az embernek van. Mikor jutna eszébe egy Leyland-ciprusnak, hogy éticsigákból (vagy emberekből) álló kompozíciót akar nézegetni?

Tisztelem a növényeket. Csendes, de határozott lények. Az állatok ricsajoznak, a fák méltóságteljesek. A növények bölcsességét nem lehet letagadni. Gondolkodó, sőt érző lények. Még az embernél is érzékenyebbek. Ezt persze nem mondhatom ki hangosan, de... értem a beszédüket. A maguk módján a lágyszárú és fásszárú növények is kommunikálnak. Minden kert tervezésekor figyelembe veszem, amit ők várnak tőlem. Nem tervezek olyat, ami rossz a növénynek.

a szimmetria szent

A kert alaprajza a vászon, a növények a színpaletta. Egy jól sikerült kert önálló kompozíció. Nálam a szimmetria szent. A szigorú, szögletes formák, az egymást metsző síkok megnyugtatóak. A növények is szeretik a rendet. Az erdőben is rend uralkodik, kozmikus szabályok szerinti rend. A növények univerzumát, a természet alkotta tökéletességet kell megteremteni a kertben.

Manapság a növényeket nem tisztelik. Vannak ezek a divatos életmód-programok, vegetáriánus meg vegán étrend... Elképesztő pusztítást okoz a növényvilágban. Tudom, persze, nem a vadon élő populáció. De mégis, például avokádót termesztetni *csak* a húzáért? Ez nagyobb barbárság, mint az állattenyésztés. Én nem hiszek a szelíd állattartásban, a fájdalommentes növénytermesztésben. Inverz-vegán vagyok. Csak állati eredetű táplálékot fogyasztok. Nem tudnék megenni egy növényt, micsoda perverzió. Tudom, az állatok is érző lények. De valamit ennem is kell... A húsnak már nem fáj, de a rukkolának?! Szinte hallom, ahogy felsikít...

Eredetileg művésznak készültem, bár apám a természettudományos pálya felé terelgetett. Ebből lett ez a kompromisszum. A tájépítészet is művészet. Megálmodom a növények szempontjából etikus kertet és a tervezőasztalon pontosan megtervezem. Átgondoltan és precízen dolgozom. Csak alázattal lehet a növényekhez fordulni. Sajnos, a megrendelőim ezt nem így gondolják.

Darren Hester, flickr.com

Sokszor nem értek egyet velük. Egészen elképesztő kérésekkel állnak elő. A műanyag flamingókat nagy nehezen elkönyveltem a giccs járványként pusztító hatásának. A tájidegen japán sarkot a bonszai fákkal viszont már nem tűrhettem. Semmi örömet nem lelek az ízléstelen, szappanfehér palotáik kertrendezésében. A környezettudatos neo-hippik kertkapcsolatos ikerházainak tenyérnyi udvaráról (és a kémcsőbe ültetett bambuszokról) már ne is beszéljünk... Hallom a növények tiltakozását. Nem szeretik a műanyagot. Nem szeretik az élettér csökkentését.

a természet szabályai

Nincs ez így rendjén. Kifordult magából a világ. Egy fát nem lehet lefújni hajlakkal, hogy kicsi maradjon. A kisoroszlánt sem lehet macskának nevelni. A természet saját szabályaihoz kell igazodni. Ezt mindenkinek tiszteletben kell tartania.

Nem akartam rosszat senkinek. De nem tűrhettem tovább a növények meggyalázását. Tennem kellett valamit. A növények kértek rá. Hallottam a segélykiáltásukat. A fák nem felejtenek. A cserjék haragtartóak. Nem lehet packázni velük.

Csak egy kis tüzet akartam. Tüzeckét. A fáskamrát a kert közepére helyezni egyébként is teljesen átgondolatlan ötlet. Tönkretette a harmonikus kertkompozíciót. Ezek az emberek nem érdemelték meg, hogy rájuk pazaroljam a tehetségemet. A növényeket sem érdemelték meg. Egyetlen fahasábot cseréltem ki. Jó ideje kísérleteztem efféle apróságokkal. Környezetbarát robbanószeret használok. Nem kellett volna személyi sérülést okoznia. De mindegy is, legalább tanulnak belőle. Az ember csak tapasztalati úton tanul. A növényeket nem lehet félreállítani.

*„Gyilkos csapdákat helyezett el haragosainál egy tájépítész.”
újsághír, Lokál.hu, 2019. 03. 07.*

felső kép | Jon Sullivan, flickr.com